

[Karen Højte Jensen]

pati for forslaget. Der er behov for, at dagpasningstilbudene tilrettelægges på en sådan måde, at de i højere grad tilgodeser forældrenes behov og ønsker; der er behov for mere fleksibilitet.

Det ville være godt, om det kunne blive muligt for forældre i en periode, når der er rimelig begrundelse for det, at afvige fra den, om jeg så må sige normale pasningstid, ligesom barnet skal kunne tages ud af en ordning, f.eks. på grund af forældrenes arbejdsløshed, og så have garanti for at kunne få pladsen igen, når situationen er ændret.

En sådan garantiordning er etableret i en række kommuner, hvis praktiske tilrettelæggelse af ordningen kan være til inspiration for andre kommuner, så en lignende ordning kan komme andre forældre til gode.

Hvad angår et betalingssystem, der indrettes efter den faktiske pasningstid, er vi umiddelbart også positive, men vil understrege, at vi, inden vi tager endelig stilling, ønsker de økonomiske konsekvenser belyst, således at resultatet ikke bliver merudgifter.

Derimod kan vi ikke støtte forslagets første punkt.

Carsten Andersen (SF):

Med hensyn til Kristeligt Folkepartis forslag er jeg enig med Socialdemokratiet i, at det er en forvriddning at kalde det »forbedringer« på daginstitutionsområdet. Det går bredt ud på at liberalisere betalingsforholdene og at presse arbejdsløse børn ud af daginstitutionerne og at indføre taxameterbetaling.

Jeg synes også, at punkt 1 i forslaget, at kommunerne får ret til at opkræve mere end 35 pct. i forældrebetaling af forældre med høje indtægter til dækning af udgifterne, giver et meget godt spor af Kristeligt Folkepartis sociale holdning.

Havde der nu været en socialpolitisk holdning til stede i Kristeligt Folkeparti, så havde man vel egentlig også sagt, at kommunerne fik mulighed for at opkræve mindre end 35 pct. af de familier, som ikke havde så gode økonomiske muligheder. Så havde vi måske været til at tale med.

Men så havde man jo kunnet debattere, hvorfor man så ikke kunne opkræve det over skatterne, for det ville jo i princippet være det samme, at man fik en speciel daginstitutionsskat, og så kunne vi få forskellige institutions-

skatter. Det ville måske også være lidt mere solidarisk, hvis man bredte udgifterne til daginstitutioner ud på alle.

Man kunne måske, hvis man rigtig skulle vise en positiv holdning til børn, sige, at de, der havde børn, ikke skulle være med til at betale. Bare de, der ikke havde nogen børn eller havde fået børnene fra hjemmet, betalte daginstitutionsskat, alle de andre gik fri. Det ville have været en sand menneskevenlig holdning, i særdeleshed over for børnefamilierne.

Nej, sådan er livet ikke skruet sammen. Socialistisk Folkeparti har fremsat et forslag om nedsat forældrebetaling, til 25 pct. Vi mener, vi har vist vejen, vi skal gå, så derfor henviser vi til det forslag.

I punkt 2 er der en dobbeltbundethed, for omme i bemærkningerne argumenterer Kristeligt Folkeparti med:

»Børnene har måske et godt kammeratskab, som de er kede af at undvære under forældrenes arbejdsløshedsperiode, hvor en god løsning ville være at lade børnene få en deltidsplads i pasningsordningen.«

Ja, det vil sige, at Kristeligt Folkeparti har fornemmet, at børn har noget godt ud af at komme i daginstitutionerne, og egentlig at de har en dagligdag dér, som de har brug for, og som de har behov for at bruge til noget. Hvorfor skal den så slås i stykker? De har et godt kammeratskab, det erkender Kristeligt Folkeparti, i daginstitutionerne, i pasningsordninger. Hvorfor skal det så pludselig slås i stykker for barnet?

Nej, Kristeligt Folkeparti ser det ikke ud fra barnets synspunkt, men ud fra et økonomisk synspunkt og ud fra de voksnes synspunkt. Det har vi lige diskuteret.

Det tredje punkt drejer sig om betaling for daginstitutionsoopholdet og opholdet i den formidlede dagpleje. Der sker jo en vis koordinering, men socialministeren og arbejdsministeren har fremsendt et notat om børneliv, familieliv og arbejdsliv, og deri har man faktisk opremset en hel del om, hvad det er for behov, børnefamilierne har. Her dokumenteres det helt klart, at børn har brug for en stabil dagligdag, der ikke bliver hakket i stykker, og hvor de ikke kommer ud i, at forældrene er på deltid eller har skiftevis morgen- og aftenvagter, sådan at det for børnene egentlig bliver, hvad børn også har behov for og krav på, en stabil arbejdsdag.